

[Godskesen.]

som faldt fra det ærede 4de tingvalgte Medlem (Rytter) angaaende en Decentralisation af Forretningerne og en deraf flydende Aflastning af Retslægeraadet og dets Medlemmer.

Jeg tror, det ærede Medlem har Ret i, at man maa vente, at Retslægeraadet bliver meget stærkt benyttet, og at der derfor, uanset at Raadet nu kommer til at arbejde i to Afdelinger, er en meget nærliggende Fare for, at den Overbebyrdelse, som der hidtil har været talt saa meget om, igen vil indfinde sig. Jeg vil anse det for meget ønskeligt, om man paa Forhaand kunde afhøde de deraf flydende uheldige Konsekvenser ved et eller andet Forslag, og det synes jo, at i den Henseende er en Decentralisation i og for sig et godt Middel. Jeg maa imidlertid bemærke, at jeg ikke tror, der kan være Tale om at foretage denne Decentralisation efter de Linier, som har været angivet i det andet høje Ting, nemlig ved en Deling af Retslægeraadet efter lokale Grænser, navnlig saaledes, at vi ved Siden af Retslægeraadet i København for Øerne fik et andet Retslægeraad for Jylland i Aarhus; jeg tror, det var uholdbart saaledes at opstille to sideordnede Retslægeraad, som eventuelt kunde komme til at træffe principielt forskellige Afgørelser, og jeg tror, det om muligt vilde være endnu mere umuligt at tilvejebringe et tredje Retslægeraad som Appellinstans over de to andre. Jeg mener altsaa ikke, at man kan gaa den Vej, endda ganske bortset fra de store praktiske Vanskeligheder, der sikkert for Tiden foreligger med Hensyn til at tilvejebringe de fornødne personelle Kræfter i Aarhus.

Medens jeg altsaa tror, at en saadan Deling paa Forhaand maa udelukkes, vil jeg tro, det var langt mere værd at overveje, om man ikke kunde finde en saglig Deling, saaledes at man kunde lægge visse Arter af Sager bort fra Retslægeraadet — det har man jo allerede gjort med Hensyn til Paternitetssager. Dette er efter min Mening en tiltalende Tanke, men et andet Spørgsmaal er, om det vil være praktisk muligt at gennemføre det. Spørgsmaalet har jo været fremme baade i Kommissionen og i det andet høje Ting, og dør har man ikke kunnet finde nogen praktisk brugelig Ordning. Jeg ser mig virkelig heller ikke i Stand til at foreslaa en saadan, og jeg skulde overhovedet nære megen Tvivl om, at man her i Tinget vil vise sig mere dygtig eller heldig, end man har været de andre Steder. Men det kan jo være muligt,

at andre er klogere og heldigere end jeg, og at man her kan finde Columbus's Æg. Jeg vil derfor mene, at Forsøget bør gøres.

Jeg er ganske enig med det ærede 4de tingvalgte Medlem om, at et Udvalg bør nedsættes, og at man dør bør overveje, om der ikke kan findes en Vej til at aflaste Retslægeraadet paa den Maade, som jeg nu nævnte, altsaa efter saglige Hensyn. Jeg vil imidlertid sige, at de Overvejelser, der maa anstilles, maa tilendebringes hurtigt. Den højtærede Justitsminister har sikkert Ret i, at det er nødvendigt, at vi snart naar til en Omordning af Retslægeraadet, og jeg vil derfor tro, man maa rette alle Bestræbelser paa at tilendebringe Behandlingen af Lovforslaget i denne Samling, og at derfor Udvalget maa handle med størst mulig Hurtighed og Energi. Jeg tvivler heller ikke om, at dette Spørgsmaal, om det overhovedet er muligt at finde en fremkommelig Vej, vil kunne afgøres ret hurtigt. Jeg vil altsaa tro, at vi maatte kunne blive færdige i denne Samling, om end jeg ikke tør gaa saa vidt, at jeg kan love den højtærede Justitsminister, at vi skulde kunne blive færdige allerede i Marts Maaned; det er muligt, at de Overvejelser, der skal anstilles, og de Oplysninger, der skal skaffes, maa tage lidt længere Tid, og det kan altsaa blive muligt, at Lovens Ikrafttræden maa udsættes til 1. Maj eller til 1. Juni. Men heri vil jeg heller ikke finde noget afgørende betænkeligt. Den højtærede Minister har oprindeligt foreslaaet, at Loven skulde træde i Kraft den 1. Juni, og hvis vi holder os inden for denne Grænse, synes jeg dog, at den højtærede Minister, selv om han nu efter Forhandling med Retslægeraadet hellere vil have Loven sat i Kraft paa et tidligere Tidspunkt, maa kunne slaa sig til Ro med, at vi holder os inden for den Grænse, som han først ønskede. Jeg vil ogsaa tilføje, at naar Folketinget har været saa længe om at behandle Sagen, som Tilfældet er, vilde det være en streng Fordring til Landstinget, at man skulde behandle Sagen over Hals og Hoved og gøre det hele færdigt i Løbet af den samme Maaned. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at dette høje Ting ofte har reageret imod den Situation, at Folketinget bruger meget lang Tid til at behandle en Sag, saa at man er kommet til det yderste Tidspunkt, og saa forlanger, at Landstinget skal oprette det ved at arbejde saa meget hurtigere. Det kan Landstinget naturligvis kun med meget Forbehold acceptere. Vor egen Værdighed kræver, at vi behandler Sagen paa en grundig og for os selv tilfredsstillende Maade.